

Sygn. akt IVC	1217/15
---------------	---------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia	4 maja 2017 roku
------	------------------

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca : SSO. Anna Bartoszevska

Protokolant:	protokolant Katarzyna Polakowska	
po rozpoznaniu w dniu	25 kwietnia 2017 roku	w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa A. C.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy- bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wystawiony przez (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 28 maja 2014r. , któremu Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy Wydział I Cywilny nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014r. w sprawie sygn. I Co 993/14;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8.217 zł (osiem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

IVC 1217/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 grudnia 2015r. (data prezentaty) , skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. powódka A. C. wnosila na podstawie art. 840§ 1 pkt 1 k.p.c. o pozbawienie w całości wykonalności tytuł wykonawczy- bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wystawiony przez pozwanego Bank w dniu 28 maja 2014r. , któremu Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie sygn. ICo 993/14.

Pozwany (...) S.A. wnosil o oddalenie powództwa (odpowiedź na pozew k. 249).

Sąd na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie ustalil następujący stan faktyczny:

W dniu 21 września powódka zawarła z (...) Bank S. A. Oddział Bankowości Detalicznej zwanym (...) umowę nr (...) pożyczki hipotecznej dla osób fizycznych (...) (umowa k. 19-23).

W dniu 28 listopada 2006r. na wniosek pożyczkobiorcy bank dokonał przewalutowania udzielonej pożyczki na pożyczkę hipoteczną dla osób fizycznych (...) waloryzowaną kursem CHF . Na skutek zawarcia w/w aneksu dotychczasowej umowy nadano nowe brzmienie sprecyzowane w załączniku nr 1 do aneksu (aneks z załącznikiem k. 24-29).Przewalutowanie kwoty pożyczki w wysokości 520.000 zł odbyło się po kursie CHF według tabeli kursowej pozwanego z dnia i godziny przewalutowania .

Do połowy 2012r. powódka prawidłowo obsługiwała kredyt (wyciąg z rachunku 36-39) . W związku z problemami finansowymi jakie nastąpiły u niej w tym czasie zwróciła się do pozwanego z wnioskiem o przyznanie jej tzw. „wakacji kredytowych” czyli odroczenia płatności rat kapitałowo-kredytowych.

Pozwany pozostawił jednak wniosek powódki bez rozpoznania i w dniu 6 listopada 2011r. skierował do niej pismo (k. 42), w którym wezwał do zapłaty zaległych płatności w kwocie 4.687,42 CHF w terminie 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy, przy czym w przypadku braku spłaty w/w pismo miało być potraktowane jako wypowiedzenie umowy . Okres wypowiedzenia miał wynosić 30 dni i być liczony od następnego dnia po upływie 7-o dniowego terminu liczonego do dnia zapłaty. Wypowiedzenie umowy miało oznaczać postawienie całek kwoty zobowiązania łącznie z należnymi odsetkami i opłatami , w stan natychmiastowej wykonalności . Całkowita kwota zobowiązania powódki na dzień sporządzenia w/w pisma wynosiła 184.183,77 CHF.

W kolejnym piśmie kierowanym do powódki , datowanym na dzień 18 lutego 2013r. Bank poinformował ją ,ze w drodze wyjątku może rozważyć cofnięcie skutków wypowiedzenia i przywrócić pierwotny harmonogram spłat , pod warunkiem spłaty kwoty co najmniej 8.078,30 CHF w terminie 7 dni i podjęcia terminowej obsługi zobowiązania począwszy od terminu zapadalności najbliższej raty tj. od 5 marca 2013r. Bank zagroził ,że w przypadku braku spłaty zadłużenia we wskazanym terminie podejmie wobec powódki czynności egzekucyjne (pismo k. 44).

W dniu 6 lutego 2014r. Bank poinformował powódkę o przekazaniu sprawy jej zadłużenia do firmy windykacyjnej (...) S.A. (pismo k. 45).

W dniu 25 lutego 2014r. w/w firma windykacyjna skierowała do powódki wezwanie do zapłaty w terminie 3 dni kwoty 25.040,64 CHF (wezwanie k. 46).

W dniu 28 maja 2014r. (...) s.a. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (k. 40), któremu Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie syg. ICo 993/14 (k. 41).

16 grudnia 2014. Komornik Sadowy przy S.R. dla m.st. Warszawy powiadomił, powódkę o wszczęciu przeciwko niej egzekucji na podstawie w/w tytułu wykonawczego (k. 43), a w dniu 23 listopada 2016r. został wyznaczony termin pierwszej licytacji jej nieruchomości , stanowiącej zabezpieczenie pożyczki (k. 47).

W tym stanie rzeczy powódka w dniu 15 grudnia 2015r. wystąpiła z niniejszym pozwem, domagając się w nim w oparciu o treść art. 840 §1 pkt 1 k.p.c. pozbawienia w całości wykonalności w/w tytułu wykonawczego.

Jako uzasadnieniu zasadności swego żądania podniosła następujące okoliczności:

1. Brak skutecznego wypowiedzenia umowy – z uwagi na to, że wbrew zapisowi § 16 ust 1 umowy Bank nie podjął działań upominawczych a pismo z 6 listopada 2011r. zatytułowane „Ostateczne wezwanie do zapłaty” nie stanowiło skutecznego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy i takiej rangi pozwany nie powinien mu nadać. Wypowiedzenie zawarte w w/w piśmie warunkujące swój skutek , wpłatą przez powódkę określonej kwoty , w świetle art. 58§ 1 i 3 w zw. z art. 385(1)§ 1 k.c. należy uznać za nieważne i w związku z tym nie wywołujące zamierzonego skutku w postaci postawienia w stan natychmiastowej wykonalności całego zobowiązania i naliczenia od niego odsetek od całej wierzytelności , a w związku z tym nie nastąpiło zdarzenie , które legło u podstaw wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego na kwotę 694.812,04 zł .

2. Z ostrożności procesowej, powódka kwestionowała wysokość zobowiązania wskazanego w bankowym tytule egzekucyjnym również ze względu na wyliczeniu go w oparciu o dotyczące zasad ustalania kursu indeksacji walutowej zapisy wzorca umowy oraz regulaminu, które nie były indywidualnie ustalane z powódką jako konsumentem i zawierają postanowienia, które zostały uznane przez sądy powszechne za abuzywne.

I tak:

A. postanowienie będące odpowiednikiem zapisu z §9 ust. 2 Regulaminu do umowy zostało wpisane do rejestru jako klauzula niedozwolona za nr 4704 na podstawie wyroku S.A. w Warszawie z dnia 10 lutego 2012r. w sprawie syg. VI ACa 1460/11;

B. postanowienie będące odpowiednikiem zapisu z §12 ust. 4 umowy zostało wpisane do rejestru jako klauzula niedozwolona za nr 5743 na podstawie wyroku S.O. w Warszawie z dnia 27 grudnia 2010 r. w sprawie syg. XVII 1531/09;

C. charakter klauzuli niedozwolonej ma również postanowienia § 7 ust. 1, 12 ust. 4 umowy.

Zapisy umowy i regulaminu do niej zawierające klauzule niedozwolone są nieważne i nie wiążą powódki ze skutkiem ex tunc, a konsekwencją ich zastosowania jest to, że powódka jako pożyczkobiorca nie jest zobowiązana do zwrotu na rzecz Banku kwoty wynikającej z przedmiotowego tytułu wykonawczego.

W ocenie Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie. Art. 840§1 pkt 1 k.p.c. stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu (...).

W niniejszej sprawie mamy do czynienia właśnie z taką sytuacją. Powódka zakwestionowała swój obowiązek spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego przedmiotowym tytułem wykonawczym, z uwagi na niezastnienie zdarzenia, na którym ten tytuł oparto. Wobec nieskuteczności wypowiedzenia umowy a nadto nieważności jej zapisów zawierających klauzule niedozwolone nie istnieje zobowiązanie w nim stwierdzone.

Sąd w pełni podziela stanowisko powódki co do nieskuteczności wypowiedzenia umowy. Z treści jej § 16 ust 1 w brzmieniu zmienionym aneksem nr (...) wynika, że procedura wypowiedzenia umowy kredytowej przez bank wymagała wdrożenia postępowania upominawczego, które to postępowanie było elementem skutecznego wypowiedzenia umowy. Treść pisma z dnia 6 listopada 2011r. zatytułowanego „ostateczne wezwanie do zapłaty” (k. 42) określa termin do zapłaty zaległości i jednocześnie wskazuje, że w przypadku nieuregulowania jej, pismo stanowi wypowiedzenie umowy. Takie połączenie w jednym piśmie wezwania do zapłaty i oświadczenia o wypowiedzeniu umowy jest niedopuszczalne, co prowadzi z kolei do wniosku, że nie doszło skutecznie do wypowiedzenia umowy i zobowiązanie powódki wobec banku nie zostało prawidłowo wyliczone. Nieprawidłowość wyliczenia wynikała dodatkowo z nieważności zapisów umowy zawierających niedozwolone klauzule.

W tej sytuacji należy uznać zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 8 września 2016 II CSK 750/15., gdzie była rozpoznawana sprawa w analogicznym stanie faktycznym, że nie było podstaw do wystawienia przez pozwanego bankowego tytułu egzekucyjnego i związku z tym powództwo w pełni zasługuje na uwzględnienie.

O kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z §6 ust. 7 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (t. j. Dz.U. z 2013 poz. 490 ze.zm.).